

Til lovforslag nr. L 305. Tillægsbetænkning afgivet af Skatteudvalget den 22. juni 1993

Tillægsbetænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m.v.

(Omlægning af beskatning af varebiler, busser og valutaudlejningsbiler, afgiftslempelse for motorcykler m.m.)

Udvalget har, efter at lovforslaget ved 2. behandling blev henvist til fornyet udvalgsbehandling, behandlet dette i et møde.

Herefter indstiller et *flertal* (Socialdemokratiets, Centrum-Demokraternes, Det Radikale Venstres og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *mindretal* (Venstres og Det Konservative Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse*.

Et *andet mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *tredje mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse*.

Mindretallet mener, at skatter fratager mennesker den personlige frihed, jo større og flere skatter, jo mindre personlig frihed. Idet Fremskridtspartiet ønsker størst mulig personlig frihed, ønsker Fremskridtspartiet at reducere samtlige skatter mest muligt.

Fremskridtspartiet mener, at skattepolitikken skal sikre, at den kraftigt reducerede offentlige sektor kan finansieres med færrest mulige tvangsopkrævede skatter og brugerbetaling. Men målet må også være, at de få nødvendige offentlige udgifter i størst muligt omfang finansieres gennem frivillige bidrag.

Det er nødvendigt, at staten opkræver skatter eller afgifter til finansiering af de politisk bestemte opgaver, som staten og det offentlige skal udføre. Betingelsen for kraftige skattelettelser er derfor politisk vilje til at nedbringe de offentlige udgifter tilsvarende. Men selv om der er tale om politisk bestemte opgaver, der dermed skal finansieres over de offentlige budgetter med skatteindtægter, er det ikke nødvendigt, at de organer og institutioner, der skal udføre opgaverne, er offentlige. Der kan i meget vid udstrækning udliciteres opgaver fra det offentlige til privat varetagelse.

Skatter ødelægger samfundsøkonomien og de enkeltes privatøkonomi, da skatterne virker som tyveri fra den enkeltes privatøkonomi. Hvis samfundsøkonomien skal forbedres, er det nødvendigt at reducere skatterne mest muligt.

Spørgsmålet om skattelettelser er snævert forbundet med den offentlige sektors udgiftsbehov. Jo større de offentlige udgifter er, jo større må indtægterne (skatterne) nødvendigvis være. Fremskridtspartiet accepterer ikke større skattelettelser, uden at de ledsages af modsvarende reduktioner i de offentlige udgifter, ellers opnås bare store underskud.

Jo færre opgaver, det politisk bestemmes at det offentlige skal udføre, jo færre penge skal der opkræves i skatter og afgifter. Derfor er det både nødvendigt med omfattende privatiseringer, rationaliseringer og beskæringer af den offentlige sektor.

Regeringen med embedsmandsapparatet i ryggen vil med den foreliggende skattereform forsøge det umulige: Man vil beskatte danskerne og gennem beskatningen skabe vækst og velfærdsfremgang. Det er umuligt.

Visse enkeltelementer i lovforslagene indeholder dog gode ideer, men desværre betyder helheden, at de positive elementer undergraves og i værste fald gøres decideret negative. I forbindelse med omlægningen af skatteskalarene for personlig indkomst er det glædeligt, at regeringen har indset nødvendigheden af at nedsætte skatterne. I en situation med voksende behov for international handel kædet sammen med den øgede internationale mobilitet for såvel arbejdskraft, varer, serviceydelser som kapital og ikke mindst med Danmarks forhold set i EF-sammenhæng er det en tvingende nødvendighed at se på blandt andet skatteforholdene.

Fremskridtspartiet har i adskillige år plæderet for lavere skatter. Regeringens lovforslag er udarbejdet med baggrund i den særlige danske skatte tradition, hvor skattelettelser reelt kun består af skatteomlægninger.

Fremskridtspartiet ønsker derimod, at skattelettelser skal udformes med et særligt strategisk sigte, der både tager højde for den nuværende ledighedsudvikling og de langsigtede muligheder for at påvirke danskernes adfærdsmønster, der i dag er forvredet af det høje skattniveau. Mindretallet vil derfor foreslå, at skattelettelserne i stedet sammensættes på en sådan måde, at de tilgodeser en række kortsigtede såvel som langsigtede målsætninger.

Lovforslaget vil blandt andet ramme de private husholdninger i et urimeligt omfang. Desuden vil lovforslaget som flere af de andre lovforslag i skattereformpakken medføre, at arbejdskraftens mobilitet mindskes yderligere, idet mange færre vil få råd til at besidde motorkøretøjer.

Fremskridtspartiet kan acceptere, at der som et led i markante personskattelettelser kan indføres miljøafgifter. Det er rimeligt, at personer eller institutioner, der forringer eller ødelægger miljøet, kompenserer og erstatter dette tab gennem miljøafgifter.

Men det er vigtigt at bemærke, at miljøafgifter er en erstatning og ikke et supplement. Miljøafgifter kan og skal derfor ikke indføres, før de fleste af de nuværende eksisterende skatter og afgifter er reduceret markant.

Samtidig er det Fremskridtspartiets opfattelse, at miljøafgifter eller grønne afgifter, bør leve op til de krav til miljøafgifter, der er nævnt i »Skattepolitisk redegørelse«, august 1992, side 107:

- Effektkravet: Miljøafgifter skal være den mest hensigtsmæssige måde at løse et givent eksternalitetsproblem på. (Der skal i den forbindelse lægges vægt på, om afgifterne kan skabe en større markedskonformitet).
- Adfærdskravet: Afgifterne skal kunne virke positivt på miljøet. (Dvs., at husholdningerne og virksomhederne i praksis skal kunne reducere afgiftsbetalingen mærkbart ved at ændre adfærd).
- Skatetrykskravet: Indførelse af nye miljøafgifter må ikke øge det samlede skatetryk. (Provenuet fra miljøafgifter skal ikke være en særlig finansieringskilde til øgede miljøudgifter. Tværtimod kan miljøafgifter aflaste udgifter til direkte regulering m.v. Provenuet skal, som anbefalet af blandt andet OECD, anvendes til at sænke skatter med stort forvridningstab, herunder især de personlige marginalskatte).
- Konkurrenceevnekravet: Miljøafgifter skal være forenelige med en fortsat forbedring af konkurrenceevnen og dermed af beskæftigelsen.
- Administrationskravet: Afgifterne skal kunne administreres og kontrolleres.
- Koordinationskravet: Miljøafgifter bør koordineres internationalt, således at de får reel effekt på miljøtilstanden. (Der må ikke indføres afgifter, som blot flytter emissionsstedet til andre lande, eller som risikerer at lede til øgede samlede miljøproblemer. Afgifterne skal desuden være EF- og GATT-medholdelige).

Det er ikke Fremskridtspartiets opfattelse, at de fremsatte »grønne« forslag lever op til disse krav.

Hjortnæs (S) Klaus Hækkerup (S) Anne-Marie Meldgaard (S) Peder Sass (S)

Henning Nielsen (S) Bjarne Laustsen (S) Jes Lunde (SF) Jens Thoft (SF)

Bente Juncker (CD) Aagaard (KF) fmd. Kirkegaard (KF) Peter Brixtofte (V) nfmd.

Svend Heiselberg (V) Svend Aage Jensby (V) Ole Donner (FP) Elisabeth Arnold (RV)

Glønborg (KRF)